

junij 2022

Mediteran 2022

Egejsko morje

1. junij 2022, sreda

Poros, Poros - Lavrio, Atika

Noč je bila mirna. Pihal je mirjen SZ veter, miril Laro in nas.

Jutranji čaj je danes že ob 8h. Hitimo na sever. Napoveduje se meltemi.

Motoriramo do rta Sounion na Atiki. Vsi poskusi jadranja so se izjalovili. Veter spi. Na panulo zadnje čase ne ujamemo nič užitnega, samo polivinil. Morda sta mimo priplavala dva morskata psa. Bili sta veliki mrcini in nista hodila po zrak. Za panulo se nista zanimala. Tovornih ladij srečamo manj kot prejšnja leta.

Malo pod rtom Sounjon se vklopi predhodnik meltemija in prijetno jadramo v veter skoraj do marine Olympic pred Lavriom, kjer je črpalka. Dolijemo nafto po 2,05 eur in lahko brezplačno napolnimo vodni tank. Benzinaju je jasno, da ne bomo natočili pol tone vode...

Lavrio je veliko, živahno pristanišče. Nič lepega ni na njem. Obiskujeva ga, ker je ob četrkih tržni dan, ker imajo veliko plastičarstvo Jumbo, veliko samopostrežno in super samopostrežno pralnico - vse v bližini, dosegljivo z nakupovalnim vozičkom.

Privez najdeva na pomolu Argolis čarterja, tam kot pred tremi leti. Vsaj do petka opoldan sva lahko tu. Do takrat upam, da uspeva dopolniti zaloge in oprati goro umazanih cunj.

nekaj slik večernega Porosa

mestni privezi

stari lepotici

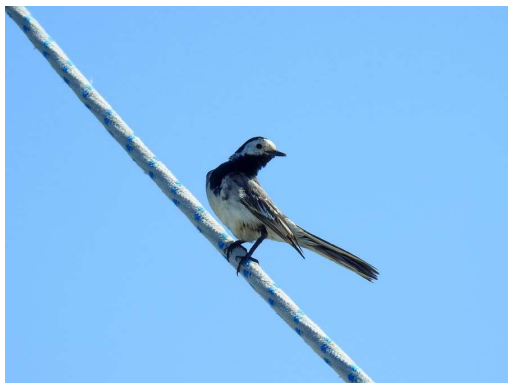
Poros by night

Poros by night

na obzorju ležeča lepoticica

zjutraj nas obišeče pastirička

Lavrio (deli vetrnih elektrarn)

2. junij 2022, četrtek

Lavrio, Atika

Meltemi je dobil mlade že ponoči. Piha in vroče je, idealno za letanje po mestu.

Neseva oprat dva stroja, med potjo nazaj nakupujeva na tržnici. Natovorjena, kot dve kameli se vrneva na Laro. Pospraviva, se odžejava in postopek ponoviva. Bogdan gre po perilo, jaz po tisto kar še nisva uspela nakupiti na tržnici.

Tržnica, semenj je eno-dneven dogodek, ko okoliški pridelovalci pridejo prodajat svoje izdelke v določen kraj, na točno za to označeno mesto. Obstajajo prometni znaki, ki to označujejo. V Monemvasiji je tržni dan sobota. Sva ga zamudila. Na Halkidiki je tudi četrtek.

Obesim perilo, grem v plastičarno (Jumbo), pridem nazaj, pospravim perilo, odneseva oprat še za en stroj, greva na pivo, da se opere, prideva nazaj, obesiva, povečerjava in padeva dol. Še vedno je 30°.

Jadranje ni vedno romantika...

Opp.: 2x malo pivo (v prvi vrsti) je dražje kot 3x pralni stroj

tržnica v Lavriju

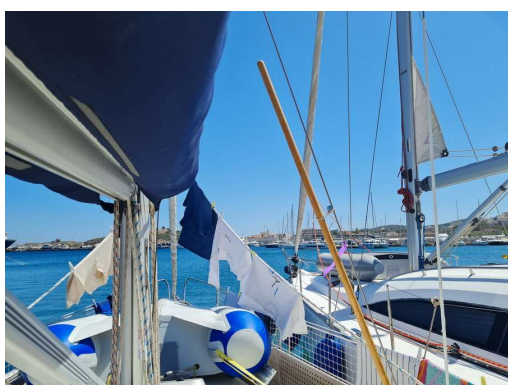
tržnica v Lavriju

tržnica v Lavriju

tržnica v Lavriju

sušilnica na Lari

3. junij 2022, petek

Lavrio - Thoriko, Atika

Zjutraj postane jasno, da se morava popoldne izseliti iz pristanišča. Ni variante, nikogar ne zanima, da je zunaj 7 bf.

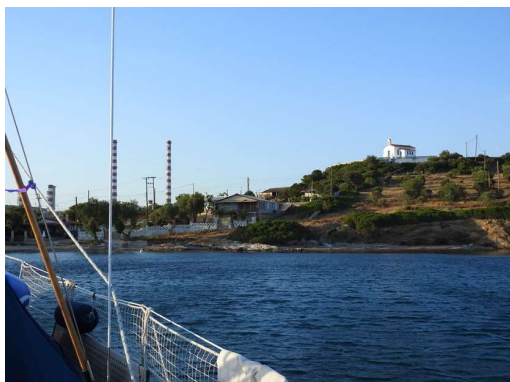
Bogdan oriba barko in natoči vse možne vsebnike za vodo. Jaz z vozičkom oddirjam v samopostrežno. Tik pred izplutjem gre kapitan še v pekarno. Prijazni turški sosed z manjšo barko od najine vpraša, če se pripravljava za prečenje Atlantika :)

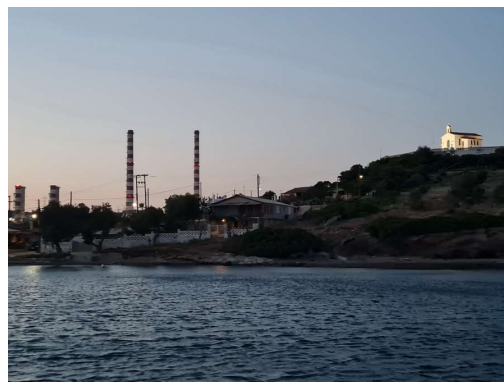
Neradi izplujemo. Že v pristanišču smo na jambor brez jader lepo nagnjeni. Pred valobranom se moramo na hitro umakniti prihajajočemu trajektu, ki pristane, kot bi bila bonaca. Za valobranom nas dodatno osrečijo odbiti valovi. Začetna hitrost plovbe proti vetru ni ohrabrujoča, vendar počasi naraste, ko krmilo prevzame kapitan (in Yanmar nažene na 2500 obratov). Dve miljki proti meltemiju premagamo v slabi uri. Bolj smo podobni podmornici, kot jadrnici. Lara je temeljito dodatno oprana. Vsebina je ostala suha.

Sidramo v zalivu Thoriko, severno od Lavria, pod cerkvijo sv. Nikolaja. Lepo nas varuje. Valov ni, sunki vetra so znosni, sidro suvereno prenese tistih skromnih 30 vozlov. Okoli nas se na plažicah skrivajo golači. V Grčiji to ni prav pogost pojav. Kopa se jih bolj malo. Zrak 30, voda 20°.

Uživamo mir in tišino in iz kokpita opazujemo okolico. Kot bi gledal TV. Glave ni potrebno obračati. Za pregled obzorja skrbi meltemi.

Thoriko, tik za obalnim pasom je kemična industrija

sv. Nikolaj nas lepo varuje

golačke, uživačke

4. junij 2022, sobota

Thoriko, Atika

Noč je minila mirno, brez nepredvidenih dogodkov, brez komarjev. Sosed iz Lavria, ki se je zvečer prisidral v zaliv, je zjutraj sidran malo južneje...ponoči meltemi ne spi.

Hišni svet je sklenil, da danes ne gremo nikamor. Napoved je 7 do 8 bf. V nedeljo naj bi se vetrovi umirili. Trenutno je meltemi prav eksuberanten.

Arno se dobro znajde. Toaletni opravke ima urejene na svoji umetni travi. Včeraj ga je bilo malo strah, ko smo se šli podmornico. Ponoči je spal raje pri najinih nogah, da ga veter nebi slučajno odpihnil. Plavati mu danes ne dovoliva. Lahko ga odnese. Pogosto se pogovarja s prijatelji na obali. Danes jih je kar nekaj svoje lastnike pripeljalo na celodnevno kampiranje.

Za nekaj ur smo dobili 656 ft dolgega soseda z imenom Veliki Šank. Ko mu je uspelo razvozljati sidro, je nadaljeval plovbo

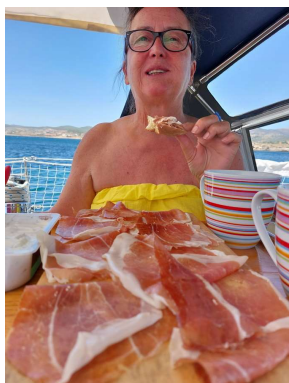

proti Južni Ameriki.

Na južni strani zaliva je surfarski raj. Pisana jadra šibajo sem in tja v idealnih pogojih.

Proti večeru se blizu nas sidra čarter jadrnica z nemško posadko. Sidro se je komaj dobro dotaknilo dna, ko vsi veselo skočijo v morje in isti hip vzklíknejo "pa saj to je kot Nord See"...

Dan počitnic se prav prileže.

mirnodobni zajtrk - še zadnje original kraške dobrote

naša okolica iz leve

proti desni

na desni

Veliki šank v težavah

razvozljano

pospravljeno

5. junij 2022, nedelja

Thoriko, Atika - Bufalo, Evia

Meltemi se je izdivjal. Danes zjutraj pihlja samo še do 20 vozlov. Pripraviva drugo krajšavo in izplujemo.

V kanalu med Atiko in Makronisisom je jadranje s skrajšanimi jadri prav lepo, le hitrost ni zavidljiva. V kanalu je nasproten tok, iz severa proti jugu. Ko smo po dveh obratih na vrhu Makronisisa, veter spremeni smer, valovi ne. Namesto severnika zapiha severozahodnik in orcamo točno v valove severnika. Po uri jahanja valov se veter utruji in Lara se nemarno valja v zmešnjavi valov in tokov. Nekaj časa iščeva veter. Obupava. Dve uri počasi napredujemo na motorni pogon.

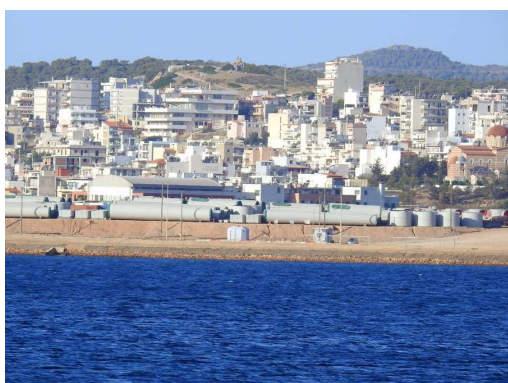
Morje med kopnim, Makronisisom, Keo in Evio se grško imenuje Kaki Thalassa. Kakos pomeni slab ali zloben in prav tako je morje danes bilo.

Ob 14h se veter ponovno vklopi. Ni ortoorca. Naslednjih 5 ur je jadranje malo bolj in na koncu malo manj v veter. Na začetku nas ustavljajo in špricajo valovi od prejšnjega zahodnika, pod obalo Evije postane jadranje mirno, hitro.

Zdelani od muhastega morja ob 19h vplujemo v od vseh strani zavarovan zaliv Bufalo na Eviji. Nirvana. Poleg nas sta sidrani samo še dve barki. Taverne so skoraj prazne, veternice stojijo. Neverjetna tišina, predvsem po Lavriu in meltemiju.

Morje kot Nord See.

Ko gre veter spat, se zbudijo komarji..

na obalah Lavria vsepovsod ležijo sestavni deli vetrnih elektrarn

tole se nahaja na drugi strani hribčka zaliva Thoriko, za sv. Nikolajem

moja mornarja

moja "malenkost"

valov ni več..

Sikias

nočni Bufalo

6. junij 2022, ponedeljek

Bufalo - Chalki, Evia

Včeraj zvečer so me komarji kvalitetno ožrli. Zraslo mi je kar nekaj rdečih, srbečih vulkančkov. Kapitana se niso niti dotaknili.

Zjutraj je morje kot olje. Odveslamo na sprehod. Ni dolg, ker je zelo vroče. Ohladimo se lahko samo v morju. Taverne so zaprte. Prijazni domačin nam pove, da delujejo samo ob petkih, sobotah in nedeljah.

Ob 11h se vklopi veter, ob 12h odjadramo. Pri prvem večjem rtu je popolna zmeda padajočih vetrov. Nad Evijo je nevihta, ki k nam prinese le nekaj kapljic. Za rtom se veter stabilizira in glisiramo v zeleno smer, dokler se veter ne izklopi. 10 milj motoriramo. Preden se kanal proti Chalkisu zoži, zapiha veter v kljun. Ker most v Chalkisu, Negro Ponte, odprejo šele enkrat sredi noči, imamo dovolj časa. Po kanalu orcamo med bojami v morju brez valov z malo pomoči toka v krmo do "novega" avtocestnega mostu. Do tam je dovoljeno.

V Chalkisu vse po starem. Najprej se vežeš na obalo Evie pred "naplatno kučico" in odšteješ 35 eur. Na port police po novem ni potrebno odpešačiti. Ko plačaš, te odženejo na sidrišče na kopenski strani, ker čakajo "big ship", ki ga še nikoli nisva videla v živo. Potem čakaš, da most enkrat ponoči med menjavo toka, ko naj bi bila voda pod mostom najbolj mirna, odprejo.

Na privezu pred blagajno uspeva doliti pitno vodo in oprati Laro. Tamkajšnji stebriček evijskega jaht sistema ima najbrž stalno dobroimetje za vse, ki kartice ne premorejo in so dovolj iznajdljivi.

Na polnem sidrišču komaj najdeva ustrezno mesto za sidranje. Vmes celo malo očistiva kobilu v mehkem priobalnem blatu. Še preden sidro dobro zakopljeva, se ulije dež. Dežuje skoraj tri ure. Strelice tolčejo po okoliških hribih, vetra praktično ni, soparno je kot v mokri savni. Oprana Lara se dokončno razsoli.

Ob 23.30 se nas usmilijo in most odprejo. Na nekaj barkah so že spali, ker klicanje pristaniške oblasti ni rodilo sadov - samo še večjo zmedo od običajne. Tokrat voda v kanalu ni mirovala. Je bilo potrebno kar veliko obratov motorja, da smo šli naravnost skozi.

Na severni strani mostu so privezi na mestni obali dokončani. Večina jadrnic se usmeri tja. Kapitan se je odločil za Neo Artaki.

jutranja bonaca v Bufalu

lep kraj, še zlasti, če zaliv ni milijon bark

pogled z obale

nimava drona, samo utrjene noge - pogled na zaliv

plevel???

bivša hiška za ovce

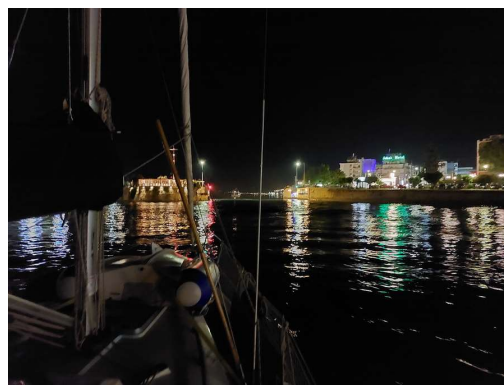
v kanalu pred Chalkijem

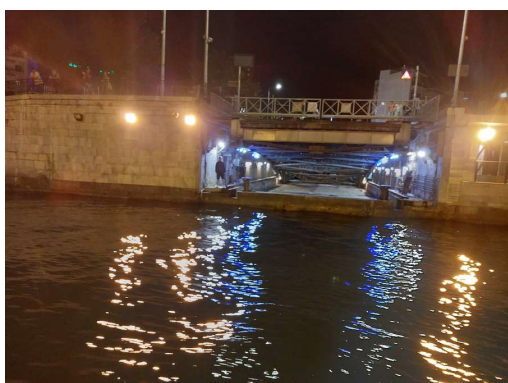
novi Negro Ponte

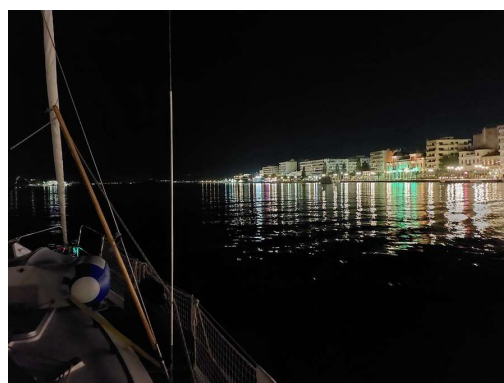
ob kanalu je mrtva cementarna

Ponte Negro je doprt, končno

most se skriva pod cestišče

dokončno urejena severna obala Chalkisa

7. junij 2022, torek

Chalki - Nea Artaki - Loutra Aidhypsou, Evia

Ob 1h priplujeva v Nea Artaki. Prvič se veževa bočno na vzhodni pomol na notranjo stran. Prijazna prebivalka gliserja, ki že dolgo ni plul naokoli, pove, da sva na vezu ribiške ladje, ki se zjutraj vrača. Preseliva se na zahodni pomol. Tam je nekaj jadrnic in motornjakov vezanih sidro/krma. Ker ne veva kako je z njihovimi sidri ali korpomorti, se veževa bočno. Ko kapitan uspe s fračo pregnati večino mačk, hitro zaspimo. Tačke so se kasneje vseeno priplazle na Laro in v kokpitu pojedle ostanke pasje hrane.

Zjutraj gremo po kruh. Prva delujoča pekarna je na drugem koncu zaliva v centru vasi 1km stran. Ko kapitan zagleda vsebino pekarne, se mu zasvetijo oči. Že dolgo (cca 4 dni) ni videl toliko dobrot. Frape pijeva v taverni na koncu pomola med domačimi penziči. Najdražji do sedaj je...

Ob 12h izplujemo. Čakajoč na veter občudujemo lepo obalo Evije. Veter se vklopi po 15 miljah, ko se visoke gore Evije znižajo. Dobro pihne. Drvimo s skrajšano genovo dokler se smer vetra ne približa smeri plovbe. Potem čarava z metuljem, na koncu zaradi valov plujemo le še na glavno jadro do toplic Loutra Aidhypsou.

Imeti manjšo barko ima svoje prednosti. Zapeljeva v mali ribiški mandrač. Ribiči nas spet enkrat vzamejo medse. Pokažejo kam naj se veževa in nas privežejo...

Ribiške barke so lepe, večinoma lesene. Kapitan in krmar sta praviloma Grka, posadka Egipčani na sezonskem delu. Zvečer gredo loviti sardele, vrnejo se ob 5h zjutraj.

Ko izplujejo tišino zmoti le še trajekt, ki pripluje s kopna in bo tu prenočeval. Sidra v neposredni bližini. Vrli mornarji ga kar nekaj časa vežejo na kopno s po tremi vrvmi na vsaki strani.

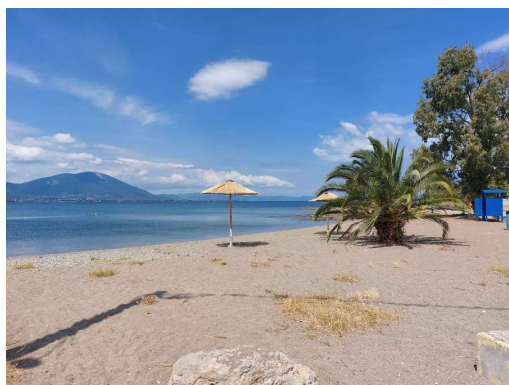
Namesto televizije gledamo domače ribiče, ki lovijo s pomolov. Eden na rakca za hobije, ki mu je dodal crknjeno ribo, drugi na palice z različnimi vabami. Selijo se gor in dol. Nihče nič ne ujame...

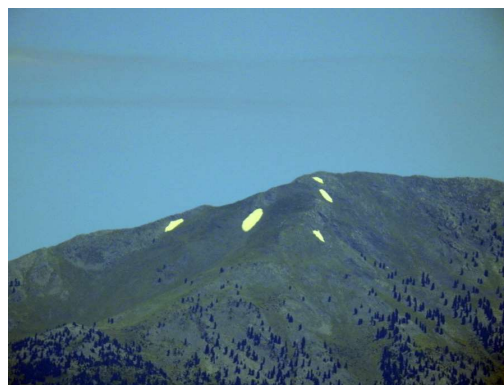
Nea Artaki, pristanišče za čolničke

in račke

na zunanji strani valobrana glavnega pristanišča je lepa plaža

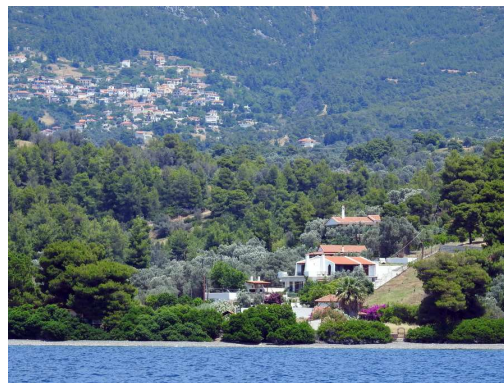

na najvišji gori Evije je še nekaj snega

vas Politika

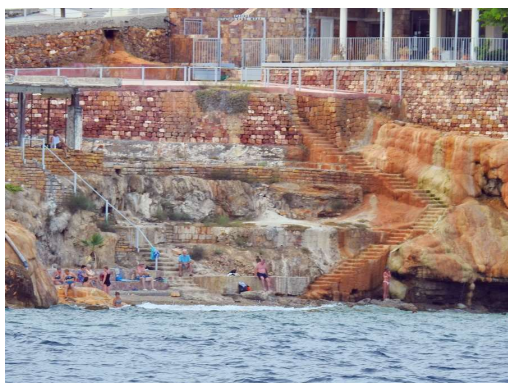
lepa obala, le peščene plaže niso bele..

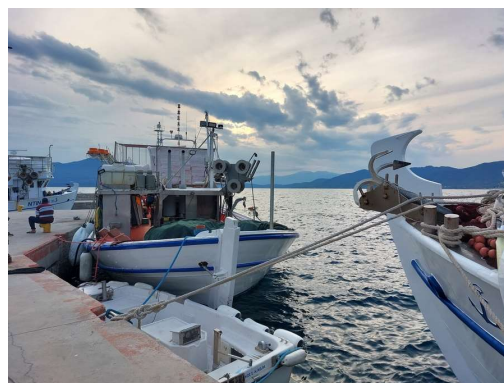
termal wellnes hotel, Loutra (pomeni toplice) Aidhipsou

obala polna izvirov

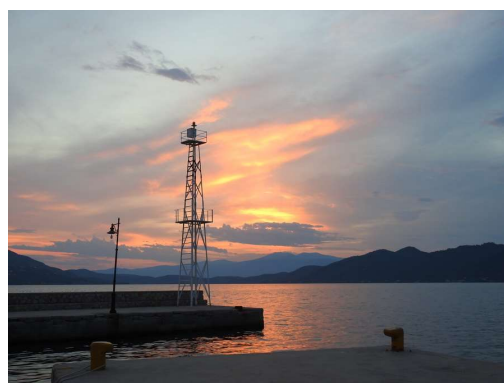
termalna voda teče od povsod

sosedi ribiči

še zadnja pipica pred izplutjem

za lahko noč

8. junij 2022, sreda

Loutra Aidhypsou, Evia - Skiatos, Skiatos

Kapitan si gre zjutraj z Arnom pretegniti noge. Ugotovi, da je v vasi kot v Niški banji. Večina živih v prezgodnjih urah za Grke je srbskega porekla - malo starejši srbski turisti. Ob izplutju za nama maha eden od ribičev s pomola: »madonca ste vi res iz Pirana, ko bi to prej vedel...« (določila sva ga za srbsko vojno lice).

Ribe sva kupila od malega ribiča, 2 ribi bakalaria (oslič). Dodal je še malega patarača in ribončka. Veliki ribiči so se vrnili brez ulova.

Zapeljeva se pod toplice, v zaliv pred mestom, kjer od vsepovsod izvira zdravilna voda. Morje je malo toplejše, 24° ima. Kakšnega posebnega vonja ni zaznati. Morda sva imela po 5-minutnem plavanju malo bolj mehko kožo kot ponavadi.

Okoli zahodnega rta Evije ropotamo 7 ur, dokler ne prilezemo iz kanala med kopnim in otokom. Že dolgo nismo mučili Yanmarja toliko časa skupaj.

Posledice lanskih požarov sva videla včeraj nad mestom Limni in danes od Pevkov naprej. Nič kaj lep pogled in kar nekaj novih streh.

Zadnjih 16 milj se boriva z zoprnim jugo-vzhodnikom in še bolj zoprnimi kratkimi valovi, ki ne sodelujejo s smerjo vetra. Do Sama, ki je v bonaci Agnontasa na Skopelosu, bi prijadrala opolnoči. Tokrat nam srečanje ni usojeno. Končava levo od pristajalne steze letališča na Skiatosu v bonaci, sidrana med čolni domačinov v črno blato.

Danes je na televiziji pristajanje in vzletanje letal skoraj nad našim jamborom. Arno jih zvedavo opazuje in si ne drzne lajati nanje, kot to počne z mopedisti.

Ob 11h letališče zaprejo. V mestu Skiatos je že cel večer vse tiho. Morda imajo še covid ukrepe. Glede na gostoto vodnih in zračnih plovil, tega ni mogoče trditi.

Jutri je na sporedu premik na srednji prst Halkidike. Izkoristiti morava vsaj tisto malo ugodnega vetra preden se vreme za nekaj dni poslabša.

ribiško pristanišče v Loutri

Lara med ribiči

vsak ribič ima svojega angela varuha

toplice

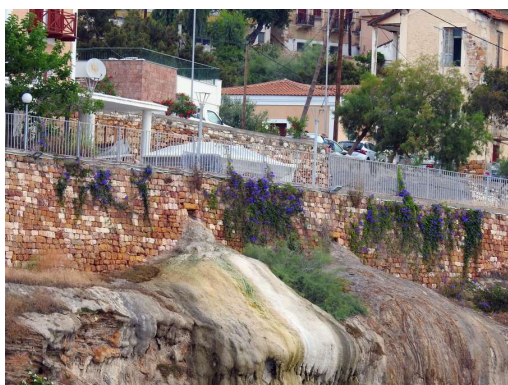

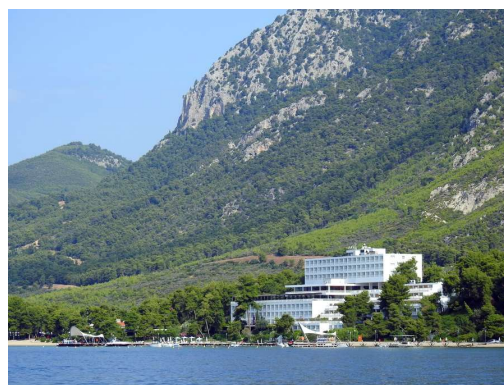
končno prijetna temperatura morja

po skalah teče topla voda

cedi se od povsod

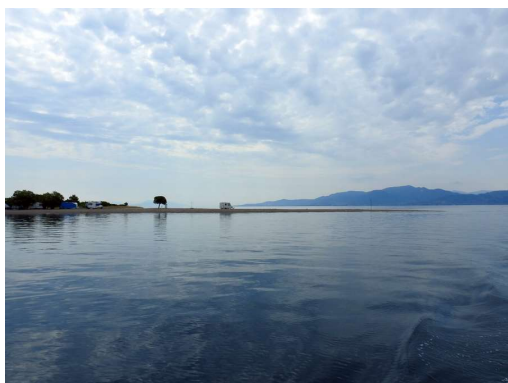
hotel sredi ničesar

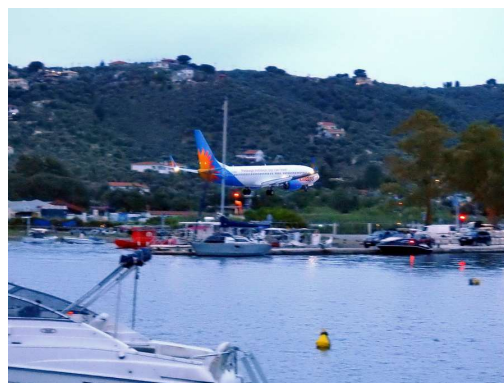
vse je pripravljeno - gosti manjkajo (ali pa so nevidni)

najbolj zahodni rt Evrije, Lihada

Lihada

pred letališčem v Skiatosu

9. junij 2022, četrtek

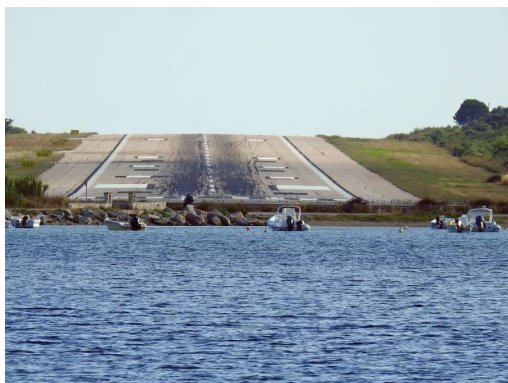
Skiatos, Skiatos - Koufos, Sithonia, Halkidika

Zbudi nas budilka, ne latala. Skok v morje, ki je proti severu vedno bolj toplo, in odhod.

Mimo slikovitega mesta med slikovitimi čermi izplujemo na odprto morje. Ujamemo SZ veter. Ni ga veliko. Razpneva jadri in s pomočjo motorja (večinoma na 1400 obratih) se dve tretini poti spodobno hitro in mirno premikamo proti cilju. Severo zahodnik se po 12 miljah izklopi, sledi nekaj milj brezveterja nato se vklopi jugo-vzhodnik in postaja vse močnejši. Z vetrom v bok zadnji del poti hitro jadramo do skalne soteske, vhoda v zaliv Koufos.

V zaprtem zalivu je skritih kar nekaj bark. Polovica je čarter bark, polovica potovalcev. Večinoma so sidrani v jugo-vzhodnem delu. Valov v zalivu ni. Kapitan se odloči za severni del zaliva. Najprej sidrava, a s položajem nisva preveč zadovoljna. Medtem se na glavni pomol, ki je v lasti kopenskih ribičev, mirno veže jadrnica. Odsidrava in ji slediva. Kljub nerganju kopenskih ribičev, se bočno veževa na pomol na zaveterni strani.

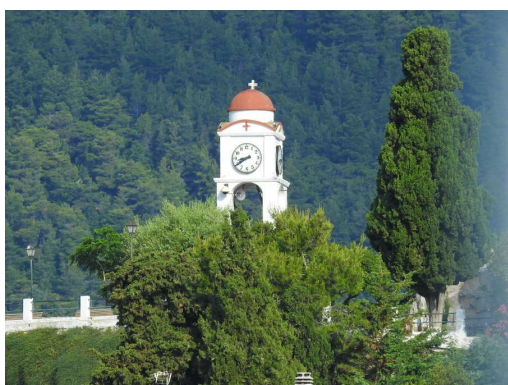
Ribiči se obnašajo, kot da je pomol zgrajen za njih. Ogromno jih je. Vztrajno lovijo s palicami, laksom navitem na kolesčku. Pretežno lovijo ribice, 1 na 10 ulovljenih je malo večja. Nekaj ribolovcev je specialistov za hobotnice. Najboljši lovec je tudi najbolj osveščen in male hobotnice meče nazaj v morje. Lovijo celo noč in cel dan. Ko ponoči dočakamo obljubljen dež, lovijo iz avtov...

pod pisto

Skiatos

Mama Mia zvonik

Skiatos drugi del

10. junij 2022, petek

Porto Koufo, Sithonia, Halkidika

Sredi noči doživimo napad komarjev. Ne ovirata jih niti dež, niti veter. Očitno so sestradani. Kapitan se do jutra večkrat poda v bitko. Na izbiro imamo ali 100 komarjev, ali 100 stopinj soparne vročine v spalnici. Protikomarni žvižgači jih ne motijo, Avtan in Forth tudi ne...

Dan je siv in deževen. Bohinj, do prehoda hladne fronte vroč Bohinj.

Počasi se na pomol preselijo vsi sidrani potovalci, čarteristi izplujejo v baze. Kopenski ribiči vztrajno iščejo praznine med barkami.

Ob 16h gre preko nas fronta ciklona Genesis, na katerega nas že dva dni opozarjajo s sporočili po telefonu. Kapitan spi v kokpitu in pere genovo. Veter pihne 40 vozlov in genova še nikoli ni bila tako hitro zvita in kapitan tako hitro buden. Stresna scena traja 5 minut, nakar še eno uro lije kot iz škafo. Ostanek dneva potem še naprej kaplja in curlja. S sprehodom na kopno ni nič. Kadarkoli vzamem v roke računalnik, da bi napisala blog, zagrmi in računalnik gre nazaj v pečico...

Zvečer se opremiva s protikomarno zaščito. Na okna in vrata povezniva mreže, v barki zakuriva špiralo. Kapitan pred spanjem poišče in odstrani vse komarje, ki preventive ne upoštevajo.

Ribičev komarji ne preženejo. Čez dan ugotoviva, da večina ribičev niso Grki ampak Bolgari, Makedonci in kakšen Srb. Glede na napovedano vreme bova morala še kakšen dan ali dva opazovati vztrajne ribiče, čakajoč na boljše pogoje za osvojitve Limnosa.

11. junij 2022, sobota

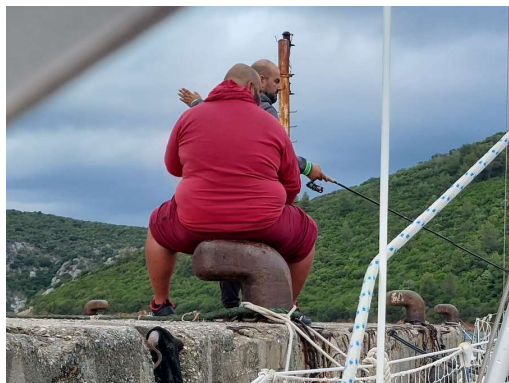
Porto Koufo, Sithonia, Halkidika

Protikomarna zaščita je delno delovala. V ranih jutranjih urah je potrebno eno dodatno iztrebljanje.

Dežuje. Na barkah vlada mrtvilo. Ribičev ni. Lahko se v miru naplavam, osvežim.

Ob 14h se končno razvedri in pomol oživi. Ribiči se vrnejo, posadke splezajo na pomol in si gredo pretegniti noge. Sledimo jim. Sprehodimo se do južnega konca zaliva in nazaj. Vmes srečamo prijazen lokalček z grškim pivom. Nadaljujemo do severnega konca zaliva in še malo naprej do bencinske črpalke s svaštarnico. Bogdan se za nekaj časa pogrezne vanjo. Ven prikoraka z vrečko sladkarij in mizarskim metrom (za uravnat napetost pletenic...). Nujno je potreben obisk najbližje taverne, da pridobiva wifi geslo. Geslo stane dve veliki točeni, porcijo zanič kalamarov in dobrega pomfrija.

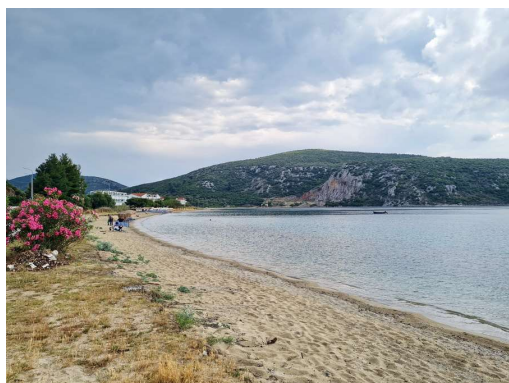
Večer mine v opazovanju ribičev in brskanju po internetu.

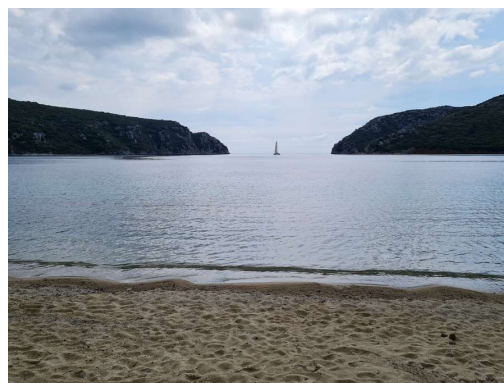
ribiči so se vrnili

naš pomol

južni del zaliva

vhod v zaliv

severni del zaliva

dobro grško pivo

okraski

vikendica

severni del s pomoloma

pomol s taverne z wifi-jem - na Lari ga nisva lovila

12. junij 2022, nedelja

Porto Koufo - Kalamitsi, Sithonia, Halkidika

Zjutraj nekaj zaropota in izstreli kapitana iz postelje. Arnova prijateljica črno-belo-oranžne barve je padla v morje in presunljivo mijavka. Ribiči gredo takoj v akcijo. Splezajo na Laro. Ne dosežejo mačke. Bogdan vrže v morje čoln, da bi jo potegnili izpod pomola. Prepozno. Mačka pod pomolom odplava na slip na drugi strani pomola in se reši. Akcija je hitra in glasna. Arno je še v komi in ne sodeluje. Lastovke, ki gnezdijo pod pomolom, medtem utihnejo.

Najbolj čustveno prizadet ribič malo kasneje ulovi debelo salpo in nama jo podari. Kadar so na pomolu ribiči, so tudi vse vaške mačke. Ribiči jih hranijo s premajhnim ulovom.

Hvaležna za nedeljsko kosilo izplujeva. Motorirava okoli južnega rta Sitionije. Vetra je malo, v naših akumulatorjih je malo energije. Pozna se pomanjkanje sonca. Danes je motoriranje dobrodošlo.

Sidrava malem zalivu desno od Kalamitsa, pred divjim nudističnim kempom na peščeni plaži. Lep zaliv. Da vse skupaj nebi bilo preveč kičasto, se nekaj ur kasneje 20 m (izmerjeno) od nas sidra 52-čoveljska jadrnica, polna grških mladičev...

upajmo, da ne ostanejo čez noč.

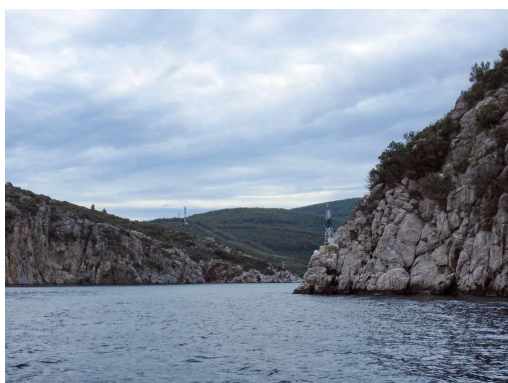
Brkljamo po barki, vsi 3-je se veselo kopamo. Tukajšnje morje ima 24°, brez meduz. Za jutri Windy pravi, da lahko odjadramo do Limnosa brez meltemi pretresov in strelic.

ribič je vesel, da je mačka rešena, midva nedeljskega kosila

pregled z morja

tule smo pripluli ven

takole izgleda vhod v zaliv malo kasneje

Atos

Kalamitis, plaža za avtodome

in glamping

Kalamitis, plaža in kemp za golače

nekateri imajo cele haciende

13. junij 2022, ponedeljek

Kalamitsi, Sithonia, Halkidika - Platy, Limnos

Noč je bila mirna. Grški mladiči so odpluli, kemp se je čudežno izpraznil, ostali so samo čarovniško postavljeni šotori.

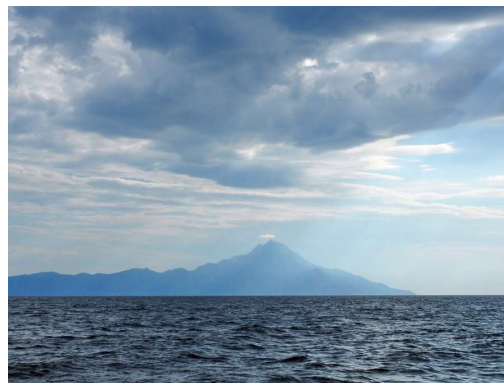
Zgodaj izplujemo. Veter je in vetra ni, valovi so ves čas. Jadra gor, jadra dol. Zadnjih 15 milj se ojunačiva in izvlečeva špinaker, da se vsaj spodobno premikava. Zadnje milje tudi špi ne pomaga več. Rahlemu vetru se pridružijo še zmešani tokovi.

Vplujemo v zaliv Platy, južno od Myrine, glavnega mesta Limnosa. Res smo 13-tega. Ne samo, da je bilo manj vetra od pričakovanj - naše super novo Vulcan sidro prime šele v tretjem poskusu, kar se do sedaj še ni zgodilo in to v pesek...

Ko se sidro dokončno vkoplje, gremo plavat, večerjat in spat.

vas Kalamitsi

Atos z drugega zornega kota

zaliv Platy

bliža se polna luna

14. junij 2022, torek

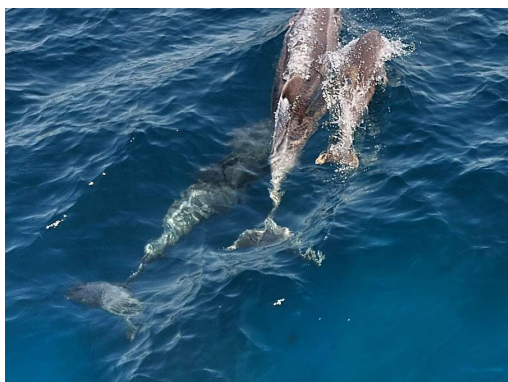
Platy - Keros, Limnos

Dolgo se prebujamo. Odločiva se za ogled otoka z barke. Obplujemo Limnos po južni strani. Večinoma jadramo. Srečamo ogromne delfine z mladički. Arno jih prvi opazi in ponovno komunicira z njimi. Ko obplujemo zadnji rt nam veter zapiha v kljun. Dva obrata se športno trudiva jadрати v veter. Ko ugotoviva, da sva se skoraj vrnila v izhodiščno točko, vklopiva motor. Proti cilju vse bolj piha, vse počasnejši smo.

Sidramo v zalivu Keros, kjer naj bi bili flamingi. Flamingov ni, so le deskarji, zmajarji in kajtarji, ki 10 minut po pristanku izginejo skupaj z vetrom. Malo kasneje, ko se zaliv umiri, nastopijo še suparji.

Splaviva čoln, natakneva motorček in gremo osvajat kopno, Saharo na Limnosu. Pristanemo med nanosi morske trave zraven deskarske lope. Sezona se še ni začela. Od sestavljalcev okrepečevalnice izveva, da je najbližja taverna v vasi 4 km stran. Po brezpotju se sprehodimo do osvetljenega zaselka. Vstopimo v Surf Club Keros. Nobl. Zelo noblj je tudi cena dobro ohlajenega grškega točenega... Prebivalci glamping hišk večerjejo. Hrana je daleč od grškega enoličja... Sosednji kompleks z bazenom in spa-jem Luxury in Wilderness, Blue Keros - kam sva padla... (v drug svet). Če malo premislim, bi posadka Lare ta »luksus« prenašala le nekaj dni. Potem bi nam, kljub lepi okolici in pestri ponudbi, postalo malo dolgčas.

Namesto flamingov nas na poti nazaj preletijo žerjavi. Na Lari nas pozdravi polna, rdeča luna.

delfinček s starši

svetilnik po grško

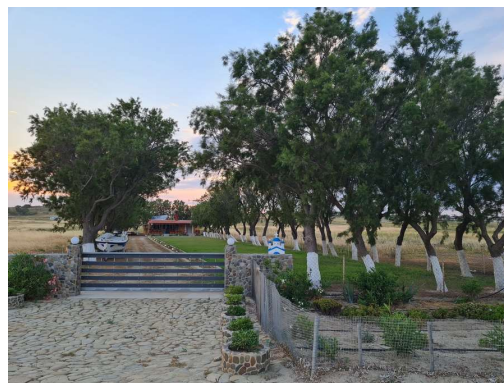
zaliv Keros varuje cerkvica

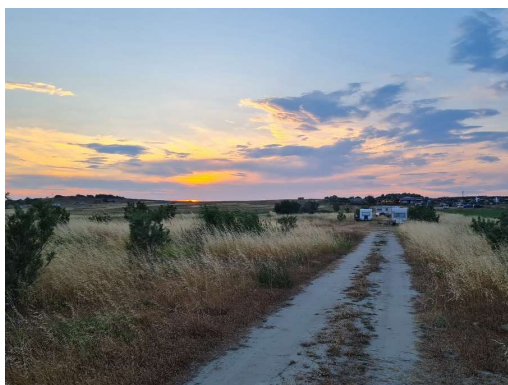
templji surfarjev

zmajar se trudi

vikendica v puščavi

še prazne prikolice

tam nekje je Lara

pogled na zaliv iz surf kluba Keros

glamping in jedilnica

luxury in wilderness

Lara

15. junij 2022, sreda

Keros - Myrina, Limnos

Piha. Obletavajo nas kajtarji. Malo smo v skrbeh za jambor in kmalu izkopljemo sidro.

Mislili smo, da bomo včeraj zadnji, danes prvi del poti do JV rta otoka, preglisirali. Zmota. Veter 6 bf piha 2 milj, potem ostanejo smo še valovi. Od rta do Myrine imamo ponovno vetra v izobilju in nič valov. Zelo hitri smo samo na genovo in še to ne vedno na njeno celotno površino.

Pristajanje sidro/krma na mestno obalo z vetrom s sunki do 20 vozlov v bok je bilo malo adrenalinsko. Uspelo je v prvem poskusu brez neželenih dotikov drugih objektov. Dvajset minut kasneje se veter umiri, uro kasneje še posadka.

Po siesti gremo po nafto (ikea voziček/kanta 20 l). Na prvi črpalki, kjer je po Googlu cena nafte 1,96 eur, nas odslovijo. Nafta jim je zmanjkalo. Na drugi je cena 2,20 eur.

Po sprehodu sledi pivo. Cene te dobrine se od predpredlani »še« niso spremenile.

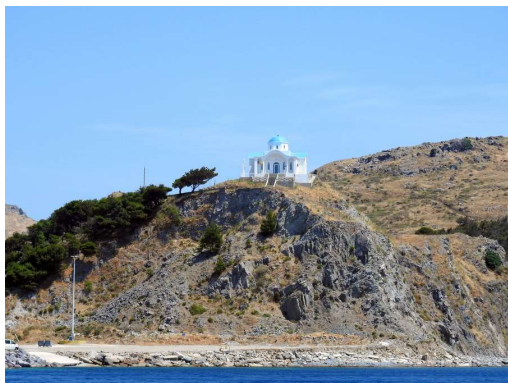
Večerna Myrina je nabito polna Grkov na večernem pohajanju. Lepo jih je opazovati.

kajtarji rojijo že navsezgodaj

čeri sredi morja

cerkev varuje pristanišče Myrine, glavnega mesta Limnosa

srednjeveška trdnjava nad mestom

nočna Myrina

pogled z larine terase

16. junij 2022, četrtek

Myrina, Limnos

Danes je delovni dan. Najprej kapitan obiše pristaniške oblasti, 2x, ker je nekje založil potrdilo o plačani prijavi v grške vode in plačani taxi Tepai. Cena priveza za 2 dni je 10 eur.

Še enkrat se sprehodimo na drugi konec mesta, v samopostrežno pralnico in na črpalko. Med čakanjem na pralna stroja (po 3 eur) ob frapeju klepetava z zanimivim avstralskim jadralskim parom. Vsa sreča, da imam Arna - za vzpostavitev komunikacije z neznanci... Na poti nazaj na barko obiščem mesnico, kapitan svaštarnico. Barka se spremeni v sušilnico. Meltemiju navkljub močnim naporom ni uspelo ukrasti kakšnega kosa perila.

Kapitan se zaklepeta s sosedom Turkom. Izkaže se, da je stari znanec iz leta 19. Prav od njega sva izvedela za rali po Jasonovih poteh. Sledi poldnevni klepet.

Ko vročina malo popusti odropotam s taistim vozičkom v market. Kapitan medtem opere barko in dolije vodo v vse možne vsebnike. Opereva še sebe in greva na večerjo v taverno, kjer je včeraj sedelo največ domačinov. Hrana je bila odlična, vino tudi. Kasneje se nama pridruži Turek Kivanč in klepetamo do jutri.

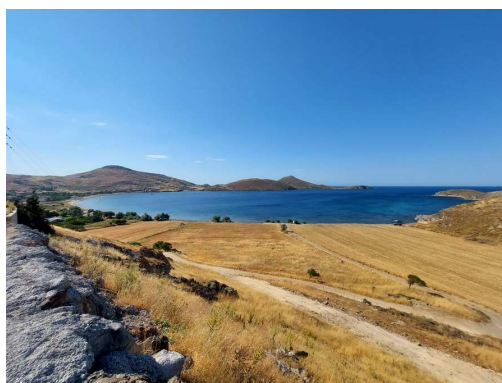
pristanišče Myrina ima rampe za velike trajekte - slike s kapitanovega jutranjega tekaškega podviga

veze za jahte in sidrišče

koze obdelujejo tropine

zaliv Platy na drugi strani hribčka

peremo

kupujemo

prevažamo

šerpa s spremstvom

nakupovalna ulica

svaštarnica

sladoledarnica

17. junij 2022, petek

Myrina, Limnos - Anit Limani, Dardanele

Od Kivanča prejmeva povabilo za udeležbo na reliju DADD. Kapitanu se zasvetijo oči. Udejanjil bi svojo dolgoletno željo, da bi plul po Turčiji. Ne gre drugače, kot da pristane.

Pridružili bi se 25 jadrnicam DADD relija v organizaciji jadranskega kluba iz Istambula. Nič tekmovalnega. Po pripovedovanju beograjskega jadranskega znanca, ki je sodeloval l.2018 gre za nekaj izredno detajlno organiziranega, zanimivega, lepega in varovanega od coast guarda. Podajava se na pot Argonavtov.

Kapitan opravi odjavo iz grških voda. Nič kompliciranega, ko najdeš vse papirje. Domov pride s karamelno torto in nekaj flaškami Limnos retsine, ker imam danes rojstni dan. Še daljša kapljica pogovora s Kivančem in namesto na jug proti Kreti, izplujeva na vzhod, Turčiji naproti. Vremenska pravi zdaj ali čez štiri dni.

Severna obala Limnosa je lepa. Pšenična polja se svetijo iz zelene pokrajine. Pred tremi leti ob tem času je bil cel otok v rjavih odtenkih.

Zanesljivih navtičnih pribežališč ni, razen, po Kivanču, A.Sotiris, kjer danes domujejo surfarji. Zelo včasih je bil zaliv eno pomembnejših antičnih pristanišč na otoku. Menda so še vidni ostanki. Sidrišče je dobro zaščiten in odlično izhodišče za Dardanele. Nisva ga preskusila, meltemi ne bo počakal. Jadramo, motorsailamo, jadramo...

Ponoči, ko nas tokovi dvignejo pod turški otok Gokčada (turški C s kačico pod črko = Č) samo še jadramo do vstopa v Dardanele. Hvala tokovom. Za severnim vstopnim svetilnikom je pod ogromnim spomenikom padlim vojakom v turški vojni prijazen zaliv Anit limani, kjer sidrava, da se malo naspiva.

S ploterjem in AIS-om ni večjih težav z orientacijo, vse je označeno in še luna je lepo svetila. Če bi bila odvisna samo od svetilnikov, bi bila izgubljena. Na obalah Dardanel je toliko lučk, da je razpoznavnost nemogoča. Karakteristike svetilnikov na najnovejših elektronskih kartah niso skladne z realnostjo. Pomaga lahko le doktorat iz obvestil za pomorce.

turški znanec Kivanč

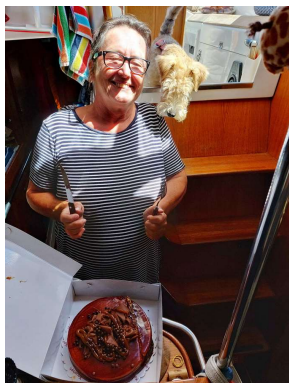
ribiški mandrač v Myrini

srbska kovinska barka narejena v Sremski Mitrovici

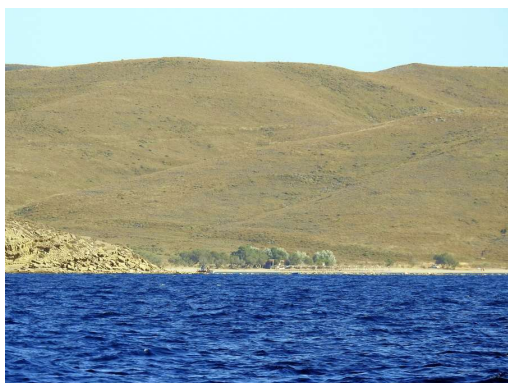
portal supermarketa je bil včasih vhodni portal muslimanskega pokopališča

karamelna torta

severna obala Limnosa

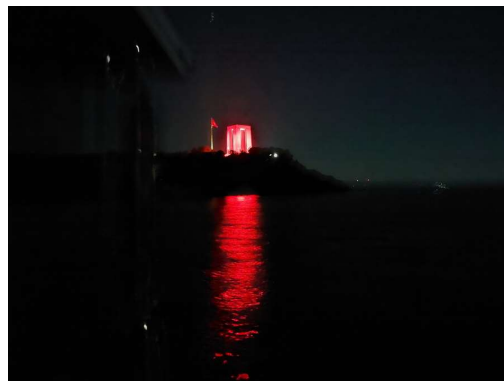
severna obala Limnosa, A. Sotiris

severna obala Limnosa

eden redkih zidanih svetilnikov v Grčiji na SV rtu Limnosa

v zavetju veličastnega spomenika

Mediteran 2022

Dardanele

18. junij 2022, sobota

Anit Limani - Čanakkale, Dardanele, Turčija

Po treh urah spanja v mirnem zalivu vstanemo ob 7h. Nihče ni preveč zgovoren. Spijeva čaj in podamo se v borbo s tokom. Po 12h naj bi se zbudil meltemi.

Skozi Dardanele se v Sredozemlje zlivajo vse reke, ki tečejo v Črno morje. Kar veliko vode, čeprav jo nekaj vmes izhlapi. V kanalu je od 2 do 4 vozle nasprotnega toka. Če v kljun piha še meltemi, stojiš na mestu... Jadranje je v Dardanelah in v Bosporju prepovedano. Tudi genove ne smeš razviti, takoj pridrvi coast guard.

Za začetek smo morali prečkati plovno pot. Vsi priročniki priporočajo plovbo ob desnem bregu, kjer naj bi bil tok bolj »ugoden«. Brez AIS-a si kot na kegljišču. Prometa je zjutraj manj kot ponoči, a je plovba vseeno malo stresna. Praviloma moraš plovno pot prečkati pravokotno na smer, da si najhitreje čez. Tukaj drugače sploh ne gre. Zaradi toka pluješ postrani, kot teče pes. Na južni strani se tok zavrti v nasprotno smer in pri enako naravnem avtopilotu se začne barka sama počasi obračati navzgor. Do ožine pred Canakkalami je Larina hitrost pri običajnih obratih motorja od 3 do 5 vozlov, odvisno od vrtincev. Kjer je tok obrnjen proti severu, veter dela kratke, odsekane, zoprne valove. Ko zapeljemo v ožino, se ojačata tok in veter. Tok ima 4 vozle, veter sunke do 26. Za 1 miljo potrebujemo 1 uro pri 2500 obratih motorja. Hitrost je večinoma 0,8 vozla. Larin track izgleda, kot bi bila malo pijana in Lara ima za številko močnejši motor, kot bi ga za svojo dolžino potrebovala. Drobno nazobčano morje nas debelo nasoli. Predolgo smo spali... Za ožino se pod mestom kanal razširi in naša hitrost se poveča na 2 do 3 vozle. Delava načrte kako pristati vzvratno pri tako močnem vetru v kljun. Zapeljeva v marino in v bazenu marine je vetra precej manj in zadosti mornarjev, da se ob 13h mirno privežemo. Komaj si dobro oddahnemo pihne obljubljenih 7+ bf. Torej smo samo malo predolgo spali...

Po Kivančevem nasvetu za vstopne formalnosti najameva agenta. »Prijateljska« cena 200 eur + 50 eur Transit log. Zanka je v tem. Blok A4 formata imenovan Transit log lahko kupiš v določenih mestih, ampak v mesto ne smeš odkorakati, preden ne opraviš vstopnih formalnosti. Vstopne formalnosti pa pomenijo, da ti mora podatke, ki jih v blokec lahko vpišeš sam (če ga imaš), poštempljati obmejna policija, carina, pristaniška kapitanija in sanitarna inšpekcija. Te štiri ustanove ponavadi niso na isti lokaciji, temveč na različnih koncih mesta (v Canakkalah so menda blizu skupaj). Izvedbo vstopa brez agenta prepuščava mlajšim generacijam. Priporočava pa, da tega ne počno v marini v Canakkalah, kjer tuje jahte privežejo pred vrata obmejne policije...

Agent je vse uredil v dobri uri. Podatke sva mu že prej poslala po WhatsApp-u. Namesto da bi šli takoj v mesto, gremo raje spat. Sprehod je prišel na vrsto zvečer.

Na sobotni večer je v mestu nepopisna gneča. Canakkale so univerzitetno mesto in na ulicah srečaš vse, od skrbno zakritih starejših gospa, do napol nagih mladih deklet in tudi obratno. Moški so večinoma arabskega izgleda. Ljubijo eksotične frizure, predvsem čopke.

Po potepanju po divjini grških otokov je sprehod pravi kulturni šok. Preveč dogajanja. Arno je hitro pobegnul nazaj na barko, kjer je lahko v miru pojedel košček kebaba.

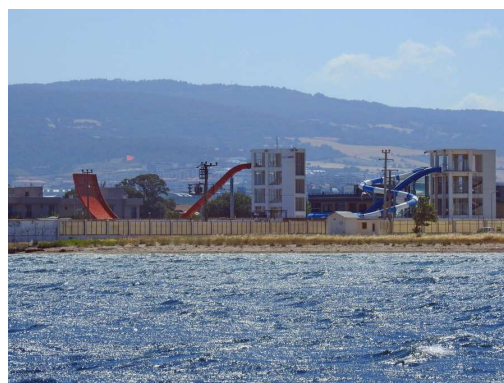
mogočen spomenik vojakom v veliki turški vojni 1918

Dadanele

Dadanele, prečkanje plovne poti

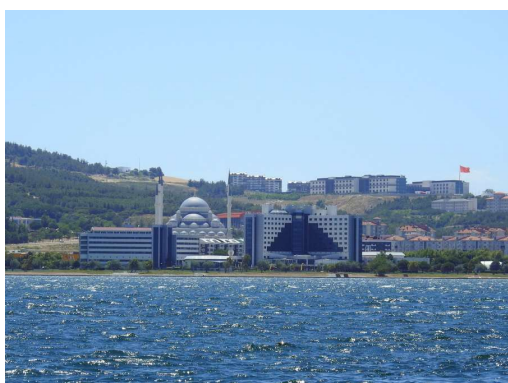
tale vodni park sva si dobro ogledala

po polžje

nekateri so hitrejši

mogočna mošeja

grad nasproti Čanakkalskega gradu

19. junij 2022, nedelja

Čanakkale, Turčija

Včeraj nam je Mehmed, eden izmed mornarjev v marini, ponudil, da nas pelje s svojo Dacio v Trojo. Njegov ded je pred 100 leti prišel iz Sarajeva. Mehmed govori malo bosansko in slabo angleško.

Najprej se sprehodimo po turški SIM kartici. Turkcell, ki naj bi imel naboljšo pokritost, je v nedeljo dopoldne zaprt, Turk Telekom dela. Kapitan bi rad Turkcell in internacionalne klice, zato kartico kupim samo jaz. 1000 min klicev po Turčiji, 250 sms-jev, 25 GB za 30 dni, potem moraš dokupiti nov kredit, dela do 120 dni = 275 TL = 15,33 eur (novih 25 GB cca 4 eur). Stranski produkt nakupa simke je še nakup power banke, 10.000mAh po 14 eur.

Potem se odpeljemo v Trojo. Arna vtakneva v torbo in nihče nič ne protestira. Med ruševinami Troje se lahko prosto sprehaja za razliko od grških antičnih najdišč... Pot med izkopaninami je lepo urejena. Ruševin kolikor hočeš, nekaj obnovljenih. Postane ti jasno, zakaj je Troja nastala ravno tam - na prvi vzpetini pri vhodu v Dardanele (Helespont). Tabela z razlago je dovolj, da dobiš predstavo o nasebini, ki je cvetela v štirih obdobjih in zakaj je bila tako pomembna. Pot tja in nazaj z avtom je zanimiva. Dobiva prve vtise o pokrajini in turških mestih. V mestih in njihovi okolici prevladujejo bloki, individualnih hiš skoraj ni. Novejši bloki so lepi, kičasti. Kvaliteta gradnje, glede na bloke, ki so še v gradnji, je precej vprašljiva. Ceste so bogato zastavljene, novejšega izgleda.

Ostanek popoldneva in večer preživimo na Lari.

Kapitan kmalu dobi nove sogovornike. Iz smeri Istambula sta kljub zelo močnemu vetru severnih smeri pripluli dve jadrnici. Potovati s tokom ni problematično. Novi sosed Orhan si je med plovbo drznil odpreti genovo. Coast guard ga je takoj prišel opozoriti, naj jo pospravi. Tako je hitel, da mu je pri zvijanju jadra škotina ušla pod palubo (sun odyssey 509, kupljen iz hrvaškega čarterja). Kar nekaj truda je bilo potrebnega, da jo je ponovno napeljal.

Jadralske informacije Grčija-Turčija se izmenjujejo dlje časa...

Že več turških jadrcev nama je povedalo, da je trenutno v Turčiji zelo veliko povpraševanje po jadrnicah. Pokupijo vse, ki jih Hrvati odrabijo. Imajo veliko povpraševanja za najem bark s strani ruskih navtikov, ker jih druge zavračajo. Posledično so cene najema v Turčiji, predvsem na JZ obalah, skočile v nebo.

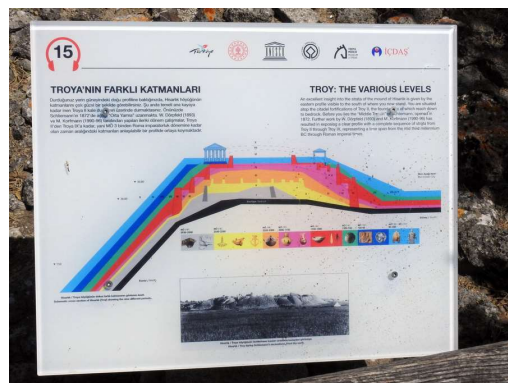
Troja

lepo urejene poti

Troja zgrajena iz glinenih zidakov je bila požgana in je zelo malo ostankov

štiri zlata obdobja Troje

Schlimanov jarek, arheolog, ki je morda naredil s svojimi izkopavanji več škode kot koristi

Troja

turist s spremstvom

veliko ruševin

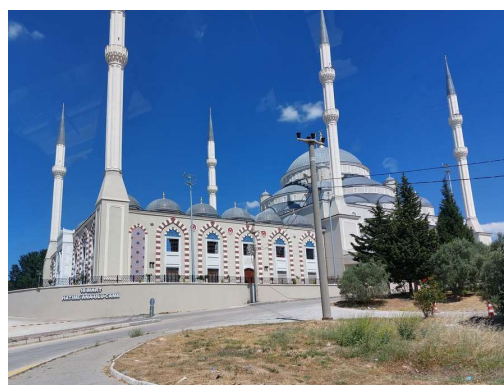
okoli griča Troje so bogata polja, tudi riževa

v daljavi se je razplamtel požar

naš šofer si je našel družbo

mogočna mošeja še s kopna, dokončana je bila lani

20. junij 2022, ponedeljek

Čanakkale, Turčija

Ne gremo še nikamor. Še vedno piha močan severni veter, ki naj bi se jutri končno umiril. Čakamo vsi, tisti, ki so namenjeni na jug in tisti, ki smo namenjeni na sever.

Marina Canakkale je majhna in preprosta marina. Za tranzit je namenjenih morda 6 vezov. Muringi so močni, voda je zastoj, elektriko se doplača. Lara je za 3 noči plačala cca 40 eur, brez elektrike. V recepciji smo dobili Blue card QR kodo za črni tank, 130 TL / 7,3 eur. Režim je tak: črni tank je potrebno izpumpati vsaj 1x na 14 dni. Če si vmes v marini (imeti moraš račun marine), se dnevi v marini odštejejo. Izpumpati pomeni izpumpati in plačati pumpanje ali smo plačati pumpanje. Bistvo je, da je s QR kodo v sistemu zabeleženo, da so barki izpraznili črni tank. Ostalo je predmet lastne iznajdljivosti. Toliko nama je jasno do sedaj...praksa sledi v naslednjih dneh.

Pred vrati marine je center mesta. Danes sva tri ure križarila po njem. Laže je najti točeno pivo, kot trgovino z zelenjavo. Cene so presenetljivo nizke.

Ko se vrnemo v marino, se nadaljuje komuniciranje s sosedi.

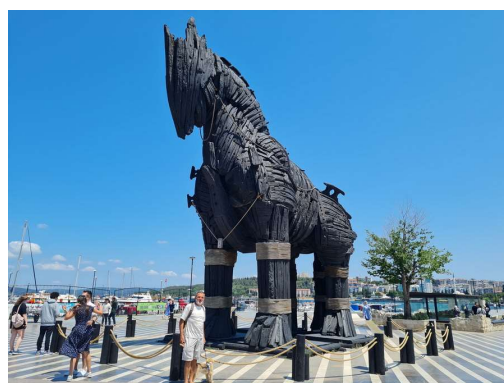
Drugi sosed Johan, se sam prevaža naokoli s 44-čoveljskim katamaranom. Z ženo sta bila 35 let srečno poročena, potem se je on posvetil jadrnanju. Ženi je na barki slabo in ga je zapustila. Možakar pozimi živi na Cipru, poleti na katamaranu. O režimu s črnim tankom ni imel pojma.

Turški sosed Orhan gre z družino na počitnice v grške vode. Podari nama vrečko pravega turškega čaja in vino iz Kapadokije.

Zvečer še Bogdan pride do turške SIM kartice s pomočjo agenta. Preskrbi mu predplačniško rezidentsko kartico pri Turkcellu. Nudi 15 GB podatkov, 700 minut domačih pogovorov in 250 sms-jev ter dodatno še 60 min klicev v EU, skupaj 17 eur. (Klice v EU lahko kupi samo turški državljan.)

transit log

čanakkalski trojanski konj

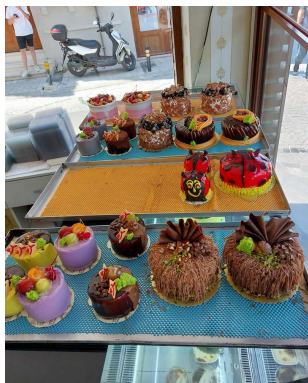

spomenik na rivi

makrame u birtiji

nekaj za kapitana

Orhan in turški čaj

Mediteran 2022

Marmorno morje

21. junij 2022, torek

Čanakkale - Gueres Limani

Veter se je pomiril. Kapitan natančno opere barko, gre plačat Blue Card in eno praznenje praznega črnega tanka. (Mornar ga je vprašal: "Želite plačati praznenje tanka?") Vse skupaj plača 7,30 eur. Pravzaprav ne veva ali QR koda sploh kaj stane, ali samo praznenja....
Izplujemo.

Današnja plovba proti toku je mirna. Plujemo s poprečno hitrostjo 4 vozle, včasih 3 včasih 5, odvisno od tokov. Danes imamo šibek veter v krmo. Za začetek plujemo mimo vojaške cone in ogledat si nas prideta kar dva Coast Guarda zaporedoma, na deset metrov. Panule oba nista opazila.

Zaplujemo pod Čanakkalskim mostom. Erdogan ga je odprl 18. marca letos, na obletnico turške zmage nad zavezniki pri Galipoliju 1918. Je viseči most z nadaljšim razponom na svetu. Celih 32 metra je daljši od do sedaj najdaljšega japonskega. Prav nič lep ni in ni še čisto gotov. Ga še malo varijo in barvajo. Stoji zelo blizu kraja kjer je Xerxes, Perzijski kralj postavil prvi pontonski most čez Dardanele, l. 480 pr.Kr..

Ko po 28 miljah priropotamo v Marmorno morje, si drznemo razpeti jadra. Dve uri počasi jadramo, potem imamo premikanja za danes dovolj in poiščemo miren zalivček, skrit za čermi. Najdemo fliko peska, vkopljemo sidro in se počasi spravimo spat.

marina v Čanakkalah

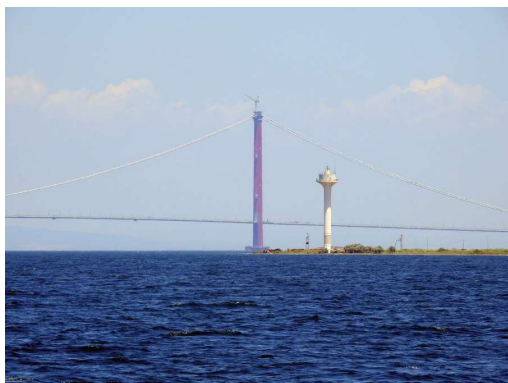
mogočna trdnjava na drugem bregu Dardanel

zlati rt v Dardanelah

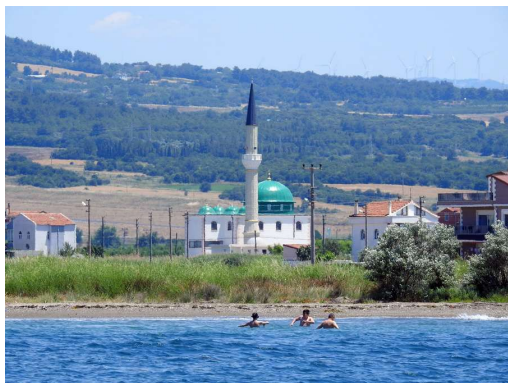
zagledamo novi most

stolp na desni je kontrolni stolp prometa v Dardanelah

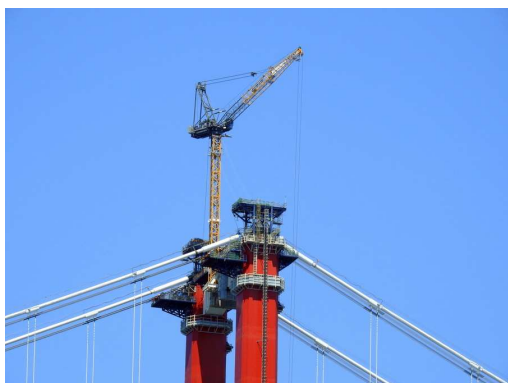
naselje ob kanalu

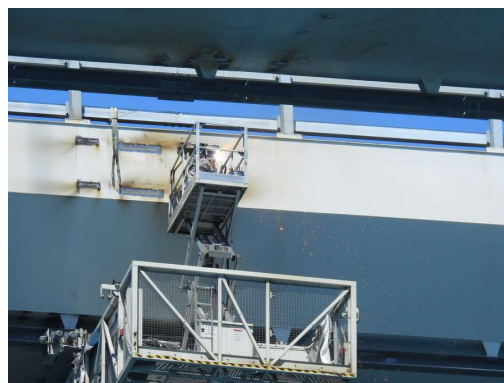
kopališče

Çanakkalski most

malo ga morajo še dodelati...

in pošvasati

most je dolg 4,6 km, svetla višina je 70 m

prometa pod njim je kar nekaj

22. junij 2022, sreda

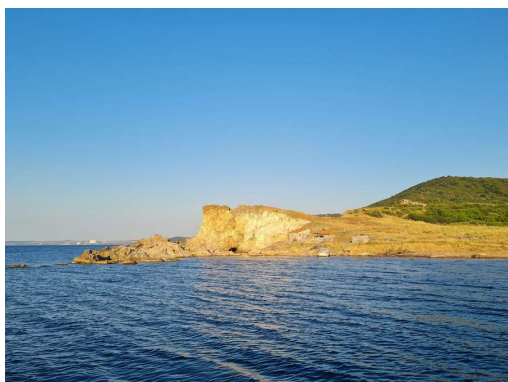
Gueres Limani - Avša

Zakuhalo je. Že ob 9h zjutraj je 30 stopinj. Čeprav je morje motno, vsi trije zaplavamo. Zajtrkujemo "packarijo" kosmiče z jogurtom in sadjem. Bogdan je namesto mleka kupil tekoči jogurt... Sladko-slan je in se h kosmičem dobro poda. Vetra ne dočakamo.

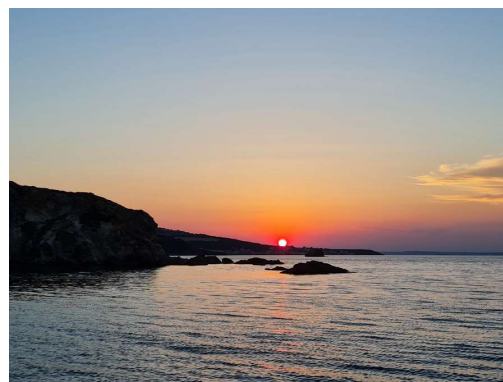
V barki in zunaj je 34 stopinj. Vetra ni ali nam piha v krmo 5 vozlov. Vlaga je 70%. Okoli nas je "radijacijska megla" pravi kapitan, ki se je nekje uspel konkretno prehladiti in je še dodatno "dobro" razporežen. Dihamo na škrge.

Azijska obala je nezanimiva - železarne, cementarne. Zaplujemo proti otokom. Tri milje pred današnjim ciljem nas ujame nevihta. Glavnina s strelicami nas prehiti za dobro miljo. Upočasnimo, da vesoljni potop mine in lahko suhi zapeljemo v nedokončano marino na otoku Avša (š je s s kačico). Ko nas zagledajo turški fantje z male ribiške barčice, nas takoj usmerijo na prost in primeren vez. Enako pomagajo takoj za nami še dvema turškima jadrnicama. Marina je veliko, prazno, nedokončano pristanišče. Globine v kartah niso idealno označene, zato je pomoč fantov dobrodošla.

Vezani smo bočno pred barko fantov. Bogdan jim nese šnops kelo. Hvaležno jo sprejmejo in čez čas vrnejo vse lepo umito. Eden izmed fantov je iz Istambula in govori tekoče angleško. Namenjen je v trgovino, ki je v vasi 2 km stran in naju vpraša, če kaj rabiva. Kasneje zakurijo roštilj, midva zvariva večerjo. Za posladek nama prinesejo nekaj piščanca z žara. Slišala sva, da so Turki prijazni ljudje, a sva vseeno prijetno presenečena.

večerni pogled proti vzhodu, včeraj

pogled proti zahodu, včeraj

pogled iz kokpita, zjutraj

bližnja vasica proti zahodu

ohlajevanje

azijska obala Marmornega morja

po nevihti, Avša

ghoust marina na Avši

23. junij 2022, četrtek

Avša - Saraylar, Marmara

Prepevanju mujezinov se ne da izogniti. Če ne vidiš minareta, še ne pomeni, da ga v neposredni bližini ni. Namesto zvonjenja povedo koliko je ura. Natančnega urnika še nisva osvojila. Prepevanje je lahko tudi moteče, kot je v Avši. Mujezin po končanih litanijah ni izklopil magnetofona in je še 5 minut hreščalo iz zvočnikov. Motilo je očitno samo naju....

Sprehodim se po ogromnem pristanišču. Bogdan medtem uravnava eno jamborno pripono, katere napenjalko je po tedenski terapiji z WD-jem le uspel odviti, očistiti in ustrezno priviti. Morje v pristanišču ni za kopanje. Splakneva se s tušem in izplujemo.

Vročinski val traja. Danes je zjutraj 28°, malo kasneje čez 30. Brezveterje je in radiacijska megla. Ciljava na severno obalo Marmornega morja. Priropotamo da Marmare, otoka kjer že od antike naprej pridobivajo marmor. Peljemo se po SZ strani, da si ogledava nahajališča. Za SZ rtom spremeniva smer proti vzhodu. Motoriranja imava vrh glave. Usmerimo se v zaliv pred mestom Saraylar. Vrževa sidro pred lepo peščeno plažo. Morje je še kar čisto in očitno brez meduz, ker vsi

sproščeno čofotajo. Skočimo v morje. Lepo ohlajeni zadremamo v kokpitu.

Dan za počitek. Še v bližnje mesto se nam ni dalo odpeljati. Od daleč opazujeva ogromen kamnolom, ki se razteza od morja do vrha otoka. Širok je cca 4 km. Mesto Saraylar je obkroženo z njim, prav tako lep zaselek za plažo. Sem in tja se sliši ropot kamionov in prekladanja peska na barko, vendar so otroci ob in v morju glasnejši.

pristanišče v Avši, veliko praznega

vzhodni del

Marmara in nahajališča marmorja

Marmara in nahajališča marmorja

Marmara in nahajališča marmorja

Saraylar

sredi marmorja

marmorna plaža

24. junij 2022, petek

Saraylar, Marmara - Silivri

Po kopanju se odpeljemo na ogled пристanišča Saraylar, kamor se nam včeraj ni dalo. Simpatična mala vas, ki ima vse od peka, marketa, črpalke do bočnih vezov. Za dve jadrnici bi se našlo prostora. Takoj se prikaže prijazen vaščan in nama kaže, kam naj se veževa. Drugačen odnos do tujih plovil kot v Grčiji. Narediva le krog po пристanišču in nadaljujeva proti evropski obali Marmornega morja.

Vetra tudi danes ni.

Ponovno prečkava plovno pot Sredozemlje - Bospor. En velikan je cilj na Laro. Čeprav je popravljaj smer, sva mu raje prepustila prednost in nekaj časa vozila skoraj nazaj.

Med vožnjo se je Arno moral prepustiti pasjemu frizerju. Imel je srečo, da je bil mučen samo delno. Ulil se je dež in zabava je predčasno končana.

Nekaj milj pred ciljem se zbudi veter. Močno zapiha točno iz naše smeri. Zadnjih 5 milj se nama ni dalo ostro orcati.

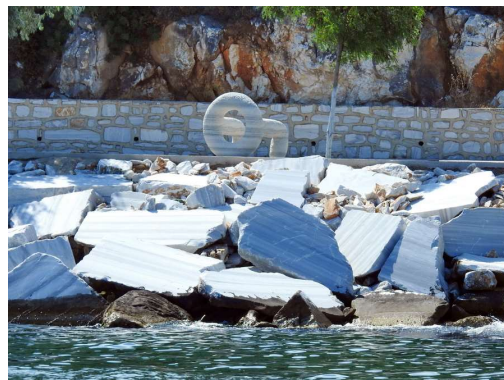
Silivri je manjši kraj na evropski obali Marmornega morja. Izbrala sva ga naključno, ker ima veliko пристanišče in je dovolj blizu jutrišnjega cilja, marine pred Istanbulom, kjer se dobimo z ostalimi udeleženci relija. Prijetno sva presenečena. Pristanišče je polno in spet se pojavi dobra duša, ki nama z gestami pove, kje v sredini пристanišča je primeren kraj za sidranje. In sidrava, povečerjava in gremo v life.

Petkov večer je in v mestu je množica ljudi. Na obali je restavracija zraven restavracije. Na rtu, ki varuje pristanišče so lične stojnice z domačimi izdelki: nakit, pletenine, kvačkane punčke in druge figurice. Sprehajališča ob obali in bregovi reke, ki se pred pristaniščem zliva v morje, so lepo urejeni in ozelenjeni. Mostovi čez reko dajo vtis, da si v malih Benetkah. Lepo. Mnogo prijetneje kot hektične Čanakkale.

Pivo spijsva na Lari, ker Arno v izbranem lokalni ni bil preveč zaželen (so imeli mlade mucke...). Z obale se sliši prijeten, melodičen turški jazz...

ideje za vrsaranske umetnike

marmorne skulpture so raztresene po obali mesta

vhod v pristanišče Saraylar

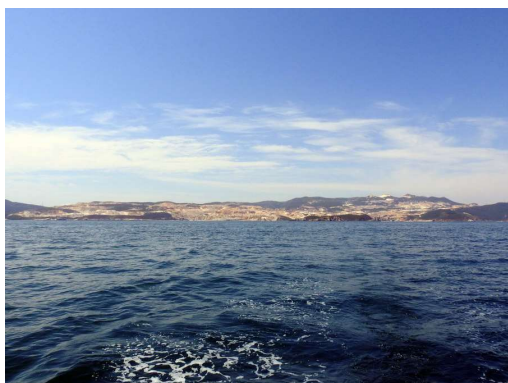
pristanišče

kot za domačine

spominja na Vrsar...

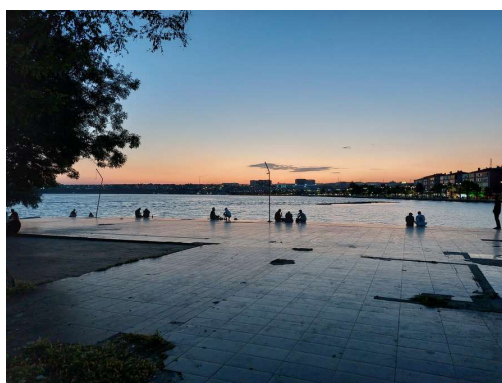
otok Maramara se manjša

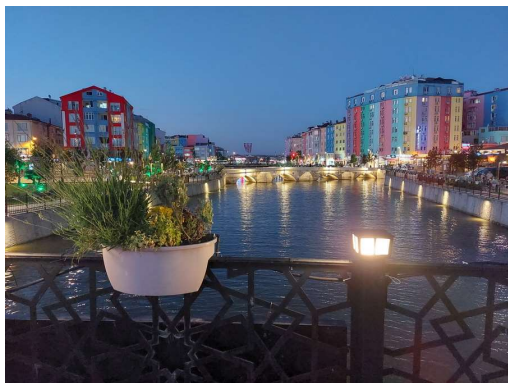
vhod v pristanišče Silivri

pisane stolpnice za lepo urejenim sprehajališčem ob obali

lepo mesto

okrašeni mostovi

glavna prometnica za restavracijami

25. junij 2022, sobota

Silivri - Kiyiistambul marina, Büyükçekmece

Zjutraj brez štirinožca obiščeva tržnico in market in zapraviva komaj kaj. Domov prineseva Ikea vrečo robe. Med potjo srečava lično postavljene fotografije, kako so mesto obnovili. Jankoviča bi bil zelo zadovoljen...

Danes je na sporedu jadrnanje. Po petih dneh plovbe po turških vodah bi se reklo, da sva prejadrala vseh 19 milj...

Vedno bliže Istambula smo. Obala je vedno bolj poseljena s takimi ali drugačnimi naselji. Istambul ima že 18 milionov+ prebivalcev in naselja se vidno širijo.

V marini nas privežejo. Še muringa ni bilo potrebno vzeti v roke, vse so naredili vrli mornarji. Marina je nova, odprta en mesec. Če nebi bilo v njej že nekaj udeležencev relija bi bila prazna... Za elektriko in vodo je kartica, za sanitarije šifra, za vstop na pomole prepoznavna obraza - very poshy... Okolica živ kič poln varnostnikov, zunanji obiskovalci nadstandardni.

Počasi spoznavava sosede.

Silivri, glavna ulica v soboto zjutraj

na tržnici (pazar)

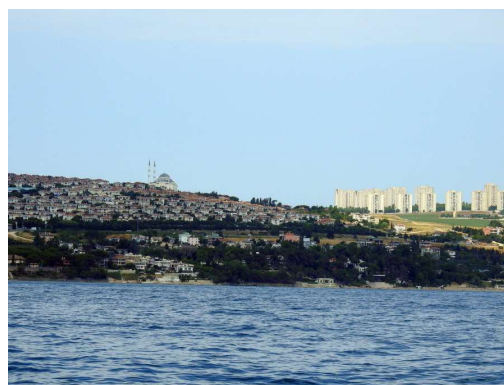
Silivri nekoč

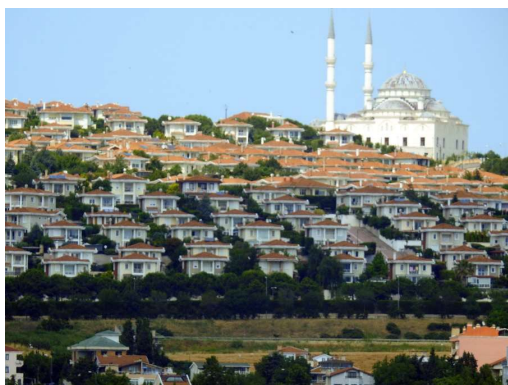
in Silivri danes

pred Silivrijem črpajo plin

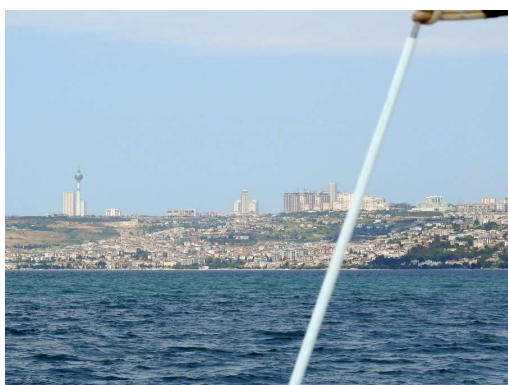
naselja

nastanitev v takih naseljih ponujajo na veliko

še en primerek novejše izdelave

pred Istanbulom

Kiyiistambul marina

26. junij 2022, nedelja

Kiyiistambul marina, Büyükçekmece

Zjutraj se podava raziskovat sanitarije. Če je zgradba zunaj neoklasičističen kič, je notranjost moderni minimalizem v sivih tonih, vse v marmorju. V super, prostornih sanitarijah se počutiš kot žara v preveliki grobnici. Koši za smeti so obvezna oprema stranišč, drugje so nepotrebni... S seboj imava telefon - za vsak slučaj, če te kakšno "razpoznavanje" ne spusti več naprej ali nazaj ...

Sredi dneva gremo raziskovat mesto. Od marine proti vzhodu se pred mestom čez cel zaliv razteza peščena plaža. Danes izgleda kot mravljišče. Mesto je zaparkirano do zadnjega kotička. Vsi so prišli na nedeljsko kopanje in kosilo. Toliko restavracij na kupu še v Dalmaciji ne doživiš.

Mestna obala je vsa v fazi prenove. V marini manjka še kup objektov, obali nov tlak in kamniti jeziki, ki bodo čuvali peščeno plažo, da je ne odnese. Mesto je skupek šol, akademij, fakultet, blokov, individualnih hiš, počitniških stanovanj - sračje gnezdo.

Obiskovalci in prebivalci so vseh vrst, po izgledu od orto do normalnega (za naše pojme). Lepo je videti družbe deklet, v katerih so popolnoma zakrita dekleta in dekleta v "vročih" hlačkah. Verska pripadnost zanje ni ločilni faktor. Tudi v lokalih je družba mešana. Le lokali se ločijo na tiste, kjer točijo alkohol in brezalkoholne.

Veliko točeno pivo Efez (turško pivo) v super moderni marini stane 2,5 eur. Za 5 l vode v plastenki v marinski smopostrežni odšteješ 0,3 eur. Voda v Istanbulu naj nebi bila primerna za pitje.

Zvečer meditiramo na Lari ob brnenju klimatskih naprav super modernih objektov in občasnemu petju mujezinov.

plaža Büyükçekmece

kako ravnati v primeru tsunamija

spodiš si lahko kolesa vseh vrst

lastnik hišice se je najbrž zelo razveselil novogradnje ob njegovi ograji

vojaška akademija

pred njo je park z letali

pod mošejo je parkirna hiša in nakupovalno središče, prikladno

brez komentarja

27. junij 2022, ponedeljek

Kiyistanbul marina, Büyükçekmece

Ponedeljkovo presenečenje - v marini je zmanjkalo vode. Če si to ugotovil na stranišču, se je še kar izšlo, če si bil pod tušem.... Urejali so super moderne pisoarje. Ko je čez nekaj ur voda prišla, se je pranje bark, perila in nas nadaljevalo.

Dan je potekal v pripravah na reli. Izpraznila se nama je ena od dveh plinskih jeklenk. Ker ne želiva živeti brez rezerve, sva povprašala sosede, kaj se da narediti. V trenutku so bili okoli naše krme trije modreci. Eden je prevajal, vsi trije so zelo naglas iskali rešitve. Na koncu so poklicali plinarja, ki je obljubil, da bo jutri vse uredil. Dobili smo turško zastavo z Ata Turkom, majčke in dve vreči bolj ali manj uporabnega reklamnega materiala.

Glavni dogodek dneva je otvoritveni cocktail party. Popoldan smo krasili barke se nato oblekli v bele reli majice in si pripeli bedge za lažje spoznavanje sojadralcev. Otvoritvena ceremonija je bila kratka. Prevajalke niso imele preveč dela. Točili so alkohol: pivo, vino in če si zelo vztrajal, si dobil tudi sok. Stregli so božanske kanapejčke, mesne kroglice in palčke, žal brez receptov. Na koncu je vsega zmanjkalo. Še dobro, da je začelo deževati.

sestane kapitanov s priveski

Ata Turk nastopi

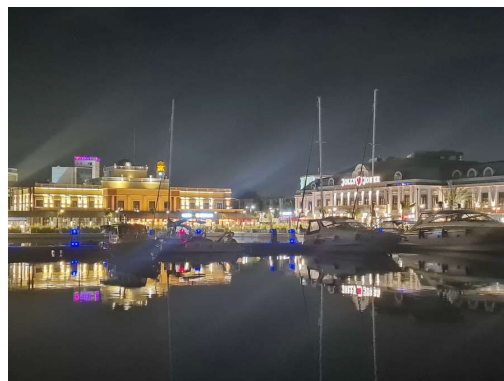
program se je začel

lepo okrašene barke in marina

udeleženca

marina ponoči

28. junij 2022, torek

Kiyistanbul marina, Büyükçekmece

Zjutraj je še deževalo in ubogi Arno je moral na sprehod že ob 7h med dežnimi kapljicami. Šli smo na ogled Istanbula. Arno je čuval barko.

Do centra mesta je skoraj 40 km. Marina je v zadnjem predmestju, ki se še šteje kot Istanbul. Mesto je megalomansko. Šopki stolpnic cvetijo na vseh straneh. Domačini pravijo, da jih je več kot pol praznih, ker so stanovanja predraga. Promet je velemestno gost. Edini način, da hitro kam prideš je Metrobus - sredi šest ali več pasovnice je ograjena cesta za krpane in tripane, ki med postajami resnično drvijo. Naš obični bus je do cilja vozil uro in pol.

Ni slaba ideja, da turiste najprej pelješ v MiniTurk (minimundus). Vodička nam je nazorno razložila zgodovino Turčije in najpomembnejše zgradbe iz posameznih obdobj. Jutri jih gremo nekaj gledat v živo.

Po kosilu si ogledamo tehnični muzej Koč-a. Koč je najbogatejši človek v Turčiji in njegova zbirka starih prevoznih sredstev in strojev je zelo bogata.

Po uri in pol vožnje v hladilniku smo spet doma. Arno je izlet prespal...

Pozno popoldne pride plinar in reši naše plinske probleme. Namesto ene velike nemške, sive jeklenke imamo sedaj dve manjši turški, eno nad drugo. Regulator je ostal isti.

Zvečer se vsi zavlečemo v svoje barke.

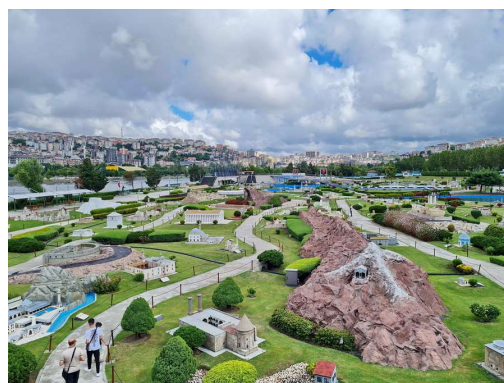
jutranja mavrica

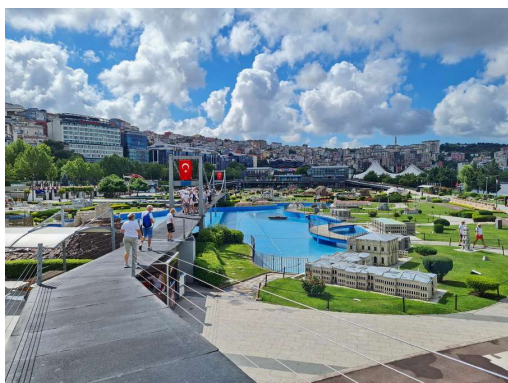
tripan

reklama

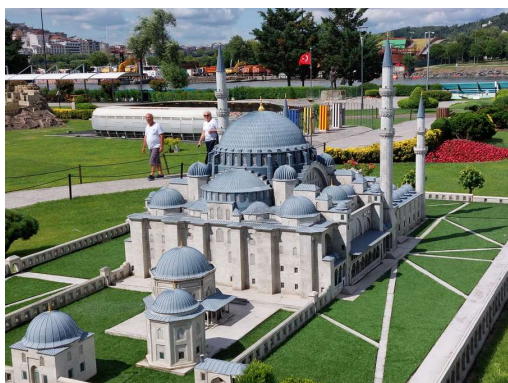
MiniTürk

MiniTürk

med turške dosežke se šteje tudi najdaljši enoločni kamniti most v Mostarju

Ayasofya

antična jadrnica izkopana v starem istanbulskem pristanišču

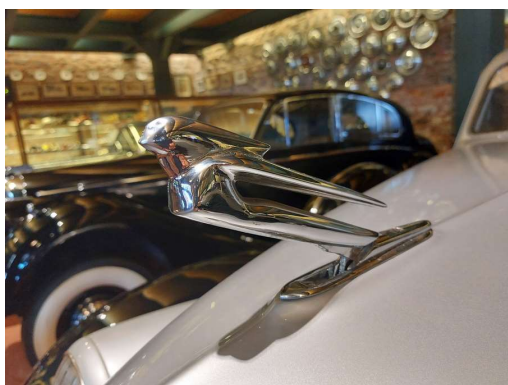

košarica zame

najmanjši avto za odrasle

Chevrolet

parna preša za oljke

29. junij 2022, sreda

Kiyistanbul marina, Büyükçekmece

Vstaneva ob 5.30, da uspeva sprehodit Arna in ob 7h sestri na bus. Šofer se boji jutranje gneče.

Četico udeležencev relija najprej peljejo v Topkapi, sledi Ayasofya in bazar. Anoreksična vodička tekoče govori angleško in ne pretirava z nizanjem podatkov. Po veliki cerkvi se osamosvojiva in si ogledava bazar in okolico po svoje.

Končava v koticu pri Maji, mrtva. Komaj se dobro usedeva, pridrvita k sosednji mizi dve avstrijski družini, mami z najstniškimi otroci. Naenkrat krik. Ena mama odpre potovalnega vodiča in v njem zagleda sliko našega lokala in je žur. Najstniki žarijo... midva malo manj, ko prejmeva račun za čaj in limonado.

Ledena limonada je bila usodna za moj pregret želodec. Dodatno je pripomoglo še 6 ur pešačenja po razgretim mestu in rezultat je bil, da sem doma končala v postelji, z moko plenico okoli vratu in direktnim dostopom do ladijskega WCja.

Ko kapitan ponoči končno uspe zamenjati motorno olje, je tudi moje počutje že malo boljše.

Več slik sledi jutri...

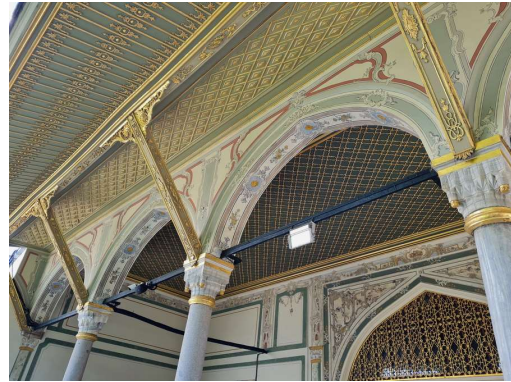
turisti osvajajo mesto že navsezgodaj

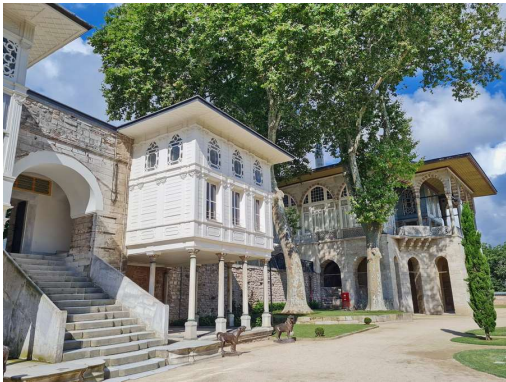
prvi vhod v Topkapi

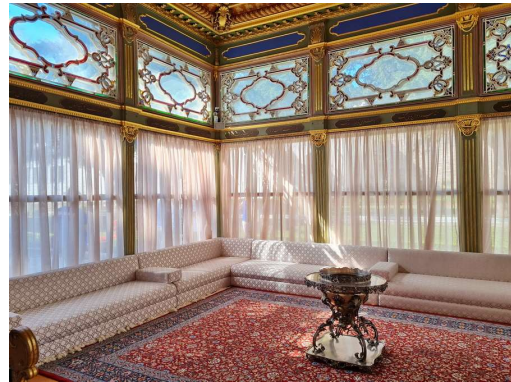
notranji vrtovi

mojstri detajlov

počivalnice

počivalnica od znotraj

kadilnica evnuhov v haremu

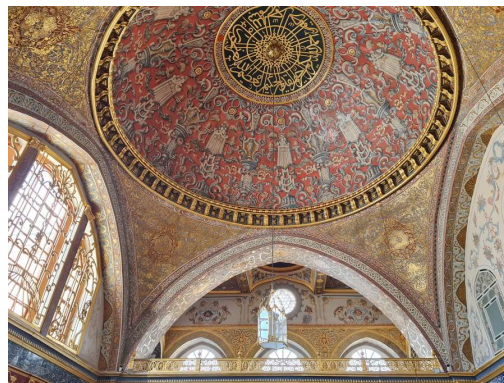

salon sultanove mame

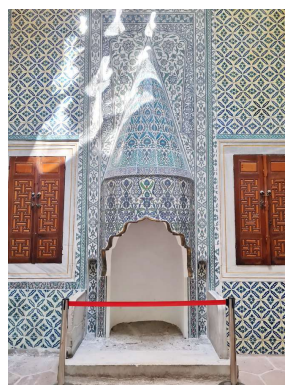
sprejemnica konkurbin kandidata za bodočega sultana

strop sprejemnice

molilna niša

kamin

30. junij 2022, četrtek

Ponoči je 20° in že nekaj časa je pomanjkanje komarjev, tako da smo se dobro naspali in spočili.

Danes je dan zadnjih priprav. Nakupovalni vozički ropotajo po pomolu, kapitani po barkah. Imeli so dva mitinga in še ni bilo dovolj...

Zvečer je bila gala večerja v super nobel restavraciji. Turška hrana je odlična. Bilo je vsega preveč.

Jutri 1. 7. je Kabotaž bajram, pomorski praznik. Imeli bomo skupni plov skozi Bospor.

Še nekaj slik od včeraj, od danes jih ni.

stranišče od kandidata za sultana

kuhinja

Kiyistanbul marina, Büyükçekmece

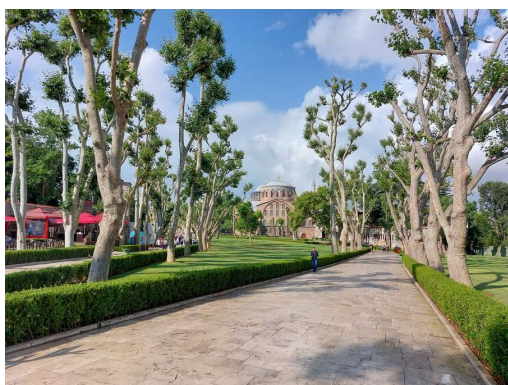

vrči

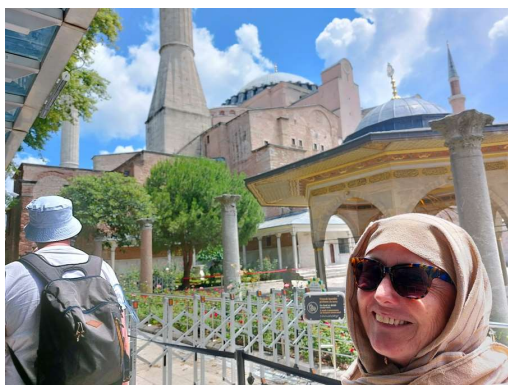
priprave za mlet in žgat kavo

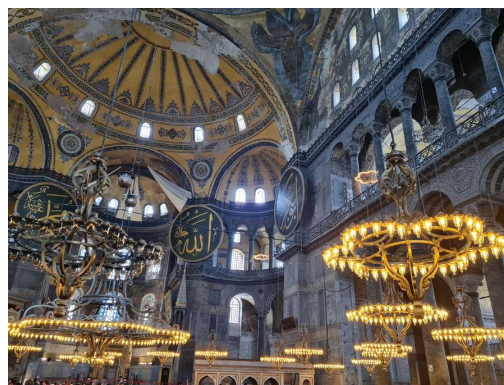
sultanovi vrtovi, Topkapi

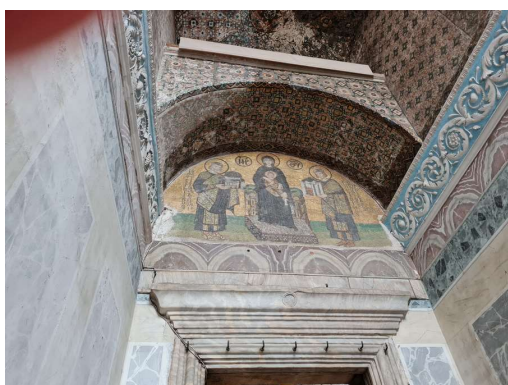
ostanj sredi poletja (odmrznjen)

turistka

Ayasofya

v davnih časih je bila krščanska bazilika

bazar

delavnica v starem bazarju

kaotične ulice okoli bazarja